

Sigmund Frojd je 1899. godine objavio „Tumačenje snova“. Radu na teoriji snova je prethodio rad na polju istraživanja histerije i hipnoze, da bi se prebacio na istraživanje asocijacija i podsvesnog na polju snova. Isti krug ideja provejava kroz sve Frojdove radove: moć podsvesnog, seksualne želje u ulogama Edipa i Elektre(u Tumačenju snova), uloga oca, Erosa i Tanatosa, seksualnost kod dece(Tri eseja o seksualnosti), odnos Ida, Ega i Super-ega, kao i dosta istraživačkih poduhvata koji sežu sve od proučavanja mozga do proučavanja efekata kokaina.

Frojdove ideje su nailazile na česte kritike – posle objavljenih eseja o seksualnosti gde Frojd izlazi se idejom da su prvi seksualni objekti dece – njihovi roditelji, Frojd je proglašen ludakom. Sa dolaskom nacista, njegove knjige su javno spaljivane. Ipak, jedan od temelja moderne misli je upravo Frojdova misao i ona je neporeciv fakt, bila odobravana ili ne. U tumačenju snova Frojdov doprinos je esencijalan za svako dalje bavljenje teorijom snova, bilo da ono poriče ili odobrava Frojdov pristup.

1

Teorije o snu pre Frojda

Snovi se tumače još od stare ere. Od Biblije i Grčke, postoje zapisi o tumačenim snovima, koji se tumače uvek simbolički. Prvi naučni pokušaji tumačenja sna su se uglavnom vezivali na aspekte sna koji se mogu objasniti. Ti aspekti su spoljašnji, fizički nadražaji koji uzrokuju sadržaj sna. Reč je o potrebi za pražnjenjem bešike, o gladi i žeđi, bolu ili neudobnosti koja se manifestuje kao sadržaj sna. No, čak i snovi sa tako jasnom sadržinom se manifestuju u različitim oblicima. Frojd daje primer budilnika koji zvoni svako jutro i načina na koji se zvonjava uklapa u san. Prvi put je to zvono na crkvi koje odjekuje, zatim je to zvon praporaca na konjima koji se pojačava i budi spavača , a treći put je to kuvarica koja nosi pune ruke posuđa koje se lomi sa treskom – taj tresak se pretvara u zvonjavu sata.

Pored organskih nadražaja, jasno se mogu izdoviti psihički izvori sna i subjektivni nadražaji. No, veza sadržaja i forme nije vidljiva kao kod fizičkih nadražaja. Fehner smatra da je san potiskivanje duševnog života ispod praga svesti. San nije pojmovni entitet već slikovni. Te slike su rasejane i nehotečne – nekoherentne. Nepovezanost sna se često uzima kao uzrok zaboravljanja sna. Po Hegelu, san je apsurdan, nepovezan i nema objektivne povezanosti. San je dramatizacija, uzima se za istinu sve do buđenja, mada i ima snova gde spavač zna da sanja. Vunt smatra da sna zadržava duševnu aktivnost. Mišljenja su podeljena oko statusa sna- da li san ima inteligentan proces, da li je hiperinteligencija ili defekcija? Poseduje li san moralni kodeks ili ne ? Radeštok se zalaže da se etika u snu gubi, dok Jegen, Hafner i Šole misle suprotno.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com